

Rondje Molletjesveer

Rondje Molletjesveer was honderd jaar geleden een geliefde wandeling aan de buitenrand van Wormerveer. Een afstand van ongeveer 8 kilometer met fraaie vergezichten.

Als startpunt nemen we de Nederlands Hervormde Kerk aan het Noordeinde in

Wormerveer. De oude kapel met zijn houten kerktoren dateert uit 1637. Na 50 meter langs de Zaan te hebben gelopen, slaan we rechtsaf het Krommenieërpad op. We passeren onder meer de nieuwbouwwoningen die op de plaats van de chocoladefabriek Pette zijn gebouwd. Het Marktplein, dat we later passeren, was midden van de twintigste eeuw een verzameling kleine houten huizen die bekend stond als Het Rode Dorp. We lopen de Krommenieërweg helemaal af tot de Provincialeweg naar Marken Binnen. Door het fietstunneltje

komen we onder deze weg door en bereiken we uiteindelijk de Nauernasche Vaart.

We gaan niet de brug over, maar slaan rechtsaf een smal grind/schelpenpaadje op. Dit paadje is misschien wel het oudste weggetje in Zaanstad dat sinds de zeventiende eeuw niet veranderd is. Het is het oude jaagpad waar in het verleden de schepen werden voortgetrokken door mens of paard. Hier komt heel vaak de naam De Jager vandaan. De man die al dan niet met paard zorgde voor het voortslepen van een vrachtschip werd een jager genoemd. Aan de overkant van het water hebben in de vorige eeuw de linoleumfabrieken en

de blikfabrieken gestaan. Iets voorbij het sluisje stond bijna 350 jaar hennepklopper De Blauwe Arend. Dit was de laatste hennepklopper die in de Zaanstreek op windkracht werkte.

In 1907 werd de windkracht vervangen door motorkracht. Het werk in een hennepmolen was een bijzonder ongezonde bezigheid door de grote hoeveelheid stof die tijdens het bewerken van de hennep vrij kwam. Hennepmolens hebben daarom opvallend veel luiken in het molenlijf die er voor moeten zorgen dat het stof kan ontsnappen. Als herinnering aan het verwerken van hennep is

enkele jaren geleden bij Nauerna opnieuw een hennepklopper gebouwd met de naam De Paauw. Deze molen wordt besproken in het verhaal tussen watertoren en Nauerna. Iets verder zien we een wit gebouw met een grote schoorsteen.

Dit gebouw is van oorsprong een stoomgemaal dat in 1877 de watermolen De Pulp moest vervangen. In 1920 werden de opstallen gebruikt door Rapide, die er schoensmeer en ledervet vervaardigde. Sinds 1990 wordt het pand gebruikt door architect Chris Stam.

Verder het pad aflopend zien we in de verte watermolen De Woudaap. Het jaagpad eindigt bij de plaats waar het trekpontje Molletjesveer in de zomer voor het overzetten van wandelaars en fietsers zorgt.

